

10 gün önce şunları yazmışım:

Gözlerimin biri iyi görmüyor. Kulaklarım da yarı yarıya işitiyor zaten. Dünyaya yine de iyi tutunduğuma karar verdim.

Bu iyi görmeyen (ve gören) gözlerimde kuruluk var. Ekranı bakmaktanmış. Gözyaşı kalitem de iyi değilmiş. *Gözyaşın kaliesiz* deyince insan bir alınıyor ama ne yapalım, *Allah zihin kalitesi versin*. Dikkatle bakarken gözümü kırpmayı unutuyormuşum. Doktora gittiğimde üç ilaç verdi, ben de bunları düzenli kullandım ama bitince *ilaçsız deneyeyim* dedim. Neticede iyi görmeyen sağ gözümdeki batma, kızarıklık ve kanlanma hemen geri geldi. Başarsız ilaçsızlık denemelerinin adamı.

İlaçları yeniden aldım. Yeniden kullanmaya başladım ama bir süre eziyet çeşiyorsunuz tabii. *Cezası* o da.

Ben de ilaçlara yeniden başlamanın yanında *ekran süresini* azaltmak için, ekran çalışmaları sırasında tek gözümü kapatmaya karar verdim. Görmeyen gözle yazıyor, gören gözle okuyor ve düzeltiyorum. Görmeyen gözün işi biraz daha az, o kadar yazı yok hayatımda ama bakalım bunun sonunda daha iyi olacak mı.

Bunu yazdıktan birkaç gün sonra doktora gittim. Kızarıklık ve batma kuruluktan değil, *üveyittenmiş*. Bu da benim gözlerin *için şişti* deme biçimi. İçimdeki bir enfeksiyon kendini gözlerimde gösteriyor. Zaman zaman tekrar eden şeyin ne olduğunu da bilmiyorum. Utangaç bir enfeksiyon olmalı, kendini sadece gözüme gösterebiliyor. Ona da bir hafta damla kullanınca geçiyor. Altı-sekiz ay sonra yeniden.